

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. XXXI. Vsvra Avaritæ Soboles cum aliis omnibus tum maximè
interdicta est Clericis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

lus moneat 2. Tim. 2. v. 2. Nemo militans Deo, implicat se negotiis secularibus, quod Psalmista dicat Psalm. 70. ver. 16. quoniam non cognoui negotiations, introibo in potentias Domini, quod tales à clerialibus officiis, vt abstineant, cogendi. quoniam domus Dei domus orationis & esse & dici debet, ne per officia negotiations potius sit latronum spelunca, Ioannis 2. v. 15. 16. Luc. 19. v. 46. S. Hieronymus epist. 2. ad Nepotianum. c. 5. & habetur distinct. 88. c. 8. Negotiatorem, inquit, Clericum, & ex inope diuitem, & ex ignobili glorio- sum, quasi quandam pestem fuge. Terraconense Concil. cap. 2. & habetur 14. q. 4. c. 3. Canonum statutis firmatum est, vt quicunq; in clero esse voluerit, emendi vilius & vendendi carius studio non vtatur, quod si exercere voluerit, cohi- beatur à Clero.

C A P. XXXI.

*VSVRA AVARITIAE SOBOLES
cum aliis omnibus tum maximè inter-
dēta est Clericis.*

§. V Surarii sunt, qui mutuantur, vt supra sortem Quid usura. aliquid indebitum & pecunia æstimabile acquirant. Concilium Agathenæ, vt habetur 14. quæst. 3. cap. 4. Usura est ubi amplius requiritur, quam quod datur: verbi gratia, si solidos decem dederis, & amplius quesieris: vel si dederis frumenti modium unum, & super aliquid exegeris, qua eadem 14. qu. 3. tribus aliis Canonibus SS. Aug. ult. Hier. Ambr. hæc usuræ definitio comprobatur.

§. Contra hos usurarios clarissimis Scripture testi- *Usura à ca-
moniis decertat hom. 2. in Ps. 14. S. Basile. Propheta, inquit, lo prohibet.
perfectum planè hominem, eum, qui ad vitam illam ascensurus
fit, nulla iniquam exagitandum intemperie describens Ps. 14. in- Usura ingens
ter eius declarare ac fortiter facta, illud quoq; annumeravit, vt peccatum &
argentū sine favore daret. Quod utiq; virtutē in plurimis Script. plurimis scri-
locis virtutepari vid. tur. Nam Ezechiel in maximis ponit malis virtutis inhibi-
tione, tum.*

D d 4 feniis, tum.

fœnus, vt plus quam sortem accipere cap. 18. vers. 17. Et lex illud luculenter prohibet dicens: Non fœnerabis fratri tuo, & proximo tuo. Et rursus ait: Fœnus super fœnus, & dolus super dolum. Et de ciuitate in multitudine malorum reprehensa quid ait Psalmus quinquagesimus quartus versic. 12. Et non defecit de plateis eius usura & dolus. Enim uero inhumanitas est maxima, si is qui egestate premitur, mutuum ad vita subsidium querat, dans vero minime sorte contentus & miseri calamitate prouentus & opes sibi excogitet. Dominus enim nobis palam precepit: Ne vnum auertas ab eo, qui abste mutuum petet. Deuteronom. 15. versic. 8. Si vnum de fratribus tuis ad paupertatem venerit, non obdurabis cortuum, nec contrahes manum, & dabis mutuum, quo eam indigere perspexeris. Deuteronom. 23. versiculo 19. Non fœnerabis fratribus tuo ad usuram pecuniam, non fruges, nec quamlibet aliam rem. Matthæi 5. versiculo 42. Qui petit a te, da ei; volenti mutuari a te, ne auertaris. Lucæ 6. versiculo 35. Benefacite & mutuum date nibil inde sperantes, & erit merces vestra multa. Breuiter sed more suo grauiter Sanctus Leo Magnus sermone 6. de ieiuniis 10 mensis: Fugendaprosus est, ait: iniquitas fœnoris, & lucrum quod caret omni humanitate, vitandum est. Multiplicatur quidem facultas iniustis & tristibus incrementis, sed mentis substantia contabescit: quoniam fœnus pecunie funis est anima.

Fœneratio §. Usurarum exactores, Canonici diuini & naturali occi- turalis sunt iuris violatores, egenorum languisuge & Republica pestes. Et huius tam immanis sceleris subinde affines sunt Clerici, de quibus queritur Sanctus Cyprianus tractatu de lapsis. Singuli, ait, insatiabili cupiditatis ardore ampliandis facultatibus incubabant. Non in Sacerdotibus religio deuota, non in ministris fides integra, non in operibus misericordia, non in moribus disciplina. Episcopi plurimi, quos & hortamento esse oportet catern & exemplo diuina procuratione contempna, procuratores rerum seculi.

cularium fieri, derelicta cathedra, plebe deserta per alienas prouincias oberrantes, negotiationis questuosa nundinas aucupari. Esurientibus in Ecclesia fratribus non subuenire, habere argentum largiter, velle fundos insidiosis fraudibus rapere usuris multiplicantibus fœnus augere. Quid non perpeti tales pro peccatis eiusmodi mererentur.

§. Fœneratores Clerici & turpia lucra sectantes excommunicandi &c. Clero ejiciendi sunt, quem admodum multis Canonibus decretum est 14. quæstion. 4. per totum. & quæstion. 5. ibidem quod ex fœnore nec eleemosyna nec oblatio sit facienda.

§. Ne tamen audo Clerico maxima desit mutuationi & compendii occasio, est Sapientiss. Salom. in modo ipsius Dei consilium. Proverbiorum 19. versicul. 17. Fœneratur Domino, qui miseretur pauperis, & vicissitudinem suam reddet ei, id est. ipsi Domino mutuum dat, quod ex misericordia largitur egeno, & quia hoc beneficium sibi ascribit Deus, mercedem illi & in hac & futura vita. Quam sententiam præclarè explanat Sanctus Basilius conc. 2. in Psalmo 14. Quod, inquit, Domini consilium est? Mutuo date iis, à quibus minime accipere speratis. Lucæ. 6. versic. 35. Et quale, inquis, hoc mutuum, cui non reddendi spes coniuncta est? Intellige dicti efficaciam, & legislatoris humanitatem admiraberis. Quando pauperi datur usus in Domini gratiam, idem ipsum & donum & fœnus est. Donum quidem quod à paupere non speres te receptum: mutuum vero siue fœnus ob Domini munificam liberalitatem pro illo redditum, qui parua quidem per pauperem cum accepit, maxima pro ipsis retribuet. Qui enim pauperis miseretur, Deo fœnerat. Non vis vniuersorum Domini num tibi ad exolutionem auctoratum habere? Ita S. Basil.